Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1592/2002 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 15 юли 2002 година

относно общите правила в областта на гражданското въздухоплаване и създаването на Европейска агенция за авиационна безопасност

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 240, 7.9.2002, стр. 1)

Изменен с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕО) № 1701/2003 на Комисията от 24 септември 2003 година	L 243	5	27.9.2003
►M2	Регламент (ЕО) № 1643/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 2003 година	L 245	7	29.9.2003

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1592/2002 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 15 юли 2002 година

относно общите правила в областта на гражданското въздухоплаване и създаването на Европейска агенция за авиационна безопасност

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 80, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ([1]),

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

след консултации с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидна в член 251 на Договора ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Високо и уеднаквено равнище на защита на европейските граждани би следвало да е гарантирано постоянно в гражданското въздухоплаване чрез приемане на общи правила за безопасност и чрез мерки, гарантиращи, че продуктите, лицата и организациите в Общността спазват такива правила, както и тези, приети за защита на околната среда. Това ще допринесе за подпомагане на свободното движение на стоки, хора и организации във вътрешния пазар.

(2) Вследствие на това, въздухоплавателните продукти би следвало да са предмет на сертифициране, удостоверяващо, че те отговарят на съществени изисквания за летателна годност и защита на околната среда в областта на гражданското въздухоплаване. Следва да бъдат разработени подходящи съществени изисквания в срок от една година от влизане в сила на настоящия регламент с цел да се обхванат дейностите по лицензиране на въздухоплавателните средства и съответния екипаж, както и прилагането на регламента по отношение на въздухоплавателни средства на трета страна и впоследствие по отношение на други области, свързани с безопасността на гражданското въздухоплаване.

(3) С цел да се отговори на нарастващата загриженост за здравето и доброто състояние на пътниците по време на полети е необходимо да се разработят конструкции на въздухоплавателни средства, които по-добре защитават безопасността и здравето на пътниците.

(4) Следва да се предприемат незабавно мерки на базата на резултатите от разследването на авиационни произшествия, по-специално когато те се отнасят до дефекти в конструкцията на въздухоплавателни средства и/или експлоатационни въпроси, с цел да се върне потребителското доверие във въздушния транспорт.

([1]) ОВ C 154 E, 29.5.2001 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 221, 7.8.2001 г., стр. 38.
([3]) Становище на Европейския парламент от 5 септември 2001 г. (ОВ C 72 E, 21.3.2002 г., стр. 146), Обща позиция на Съвета от 19 декември 2001 г. (ОВ C 58 E, 5.3.2002 г., стр. 44) и Решение на Европейския парламент от 9 април 2002 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*). Решение на Съвета от 18 юни 2002 г.

▼B

(5) Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване, подписана в Чикаго на 7 декември 1944 г. („Чикагската конвенция“), в която участват всички държави-членки, предвижда минимални стандарти за осигуряване безопасността на гражданското въздухоплаване и отнасящата се към нея защита на околната среда. Съществени изисквания на Общността и приетите за тяхното изпълнение правила би следвало да гарантират, че държавите-членки изпълняват задълженията, създадени от Чикагската конвенция, включително и по отношение на трети страни.

(6) Въздухоплавателните продукти, части и оборудване трябва да бъдат сертифицирани, за да са в съответствие със съществените изисквания на Общността за летателна годност и защита на околната среда, установени от Общността съгласно стандартите, изградени от Чикагската конвенция. Комисията трябва да бъде оправомощена да създаде съответните правила за изпълнение.

(7) С оглед да се постигнат целите на Общността по отношение на свободата на движение на стоки, хора и услуги, както и тези на общата транспортна политика, държавите-членки следва, без по-нататъшни изисквания или преценка, да приемат продукти, части и оборудване, организации или лица, сертифицирани съгласно настоящия регламент и неговите правила за изпълнение.

(8) Следва да се предвиди достатъчна гъвкавост при специални обстоятелства, като спешни мерки за безопасност, непредвидени или ограничени експлоатационни нужди, както и оперативни разпоредби за постигане на еднакво равнище на безопасност с други средства. Държавите-членки следва да имат право да предоставят дерогации от изискванията на настоящия регламент и неговите правила за изпълнение, при условие че те са стриктно ограничени по обхват и предмет и са предмет на съответен контрол от страна на Общността.

(9) Изпълнението на целите на настоящия регламент може да бъде ефективно постигнато чрез сътрудничество с трети страни. В такъв случай разпоредбите на настоящия регламент и правилата за неговото изпълнение трябва да бъдат адаптирани посредством споразумения между Общността и тези страни. При липса на такива споразумения, държавите-членки следва да могат, при осигурен съответен контрол на Общността, да признават одобрения, издадени от трета страна на чуждестранни продукти, части и оборудване, организации и персонал.

(10) Необходимо е да се създадат подходящи мерки за осигуряване както на необходимата защита на чувствителна информация за безопасността, така и на публичното предоставяне на адекватна информация, отнасяща се до равнището на безопасност на гражданското въздухоплаване и съответната защита на околната среда, като се има предвид Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичен достъп до документите на Европейския парламент, Съвета и Комисията ([1]) и съответното национално законодателство.

(11) Съществува нужда от подобрение в правния режим на всички области, обхванати от настоящия регламент, така че определени задачи, изпълнявани понастоящем на общностно равнище или национално равнище, да се изпълняват от единен специализиран експертен орган. Следователно съществува нужда в рамките на съществуващата институционална структура на Общността и на балансирането на

([1]) ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

▼B

правомощията да се създаде Европейска агенция за авиационна безопасност, която е независима по отношение на техническите проблеми и има правна, административна и финансова автономия. За тази цел е необходимо и подходящо това да е орган на Общността със статут на юридическо лице и упражняващ изпълнителни правомощия, предоставени му съгласно настоящия регламент.

(12) С цел надлежно подпомагане на Общността, Агенцията трябва да има право да развива експертните си умения във всички аспекти на безопасността на гражданското въздухоплаване и защитата на околната среда, обхванати от настоящия регламент. Тя трябва да подпомага Комисията при подготовката на необходимото законодателство и да подпомага държавите-членки и индустрията при неговото изпълнение. Тя трябва да може да публикува сертификационни спецификации и инструкционни материали, както и да изготвя технически становища, да издава изисквани сертификати и да подпомага Комисията при наблюдаване изпълнението на настоящия регламент и правилата за неговото изпълнение, както и да получи необходимата власт за изпълнение на тези задачи.

(13) Комисията и държавите-членки следва да бъдат представени в Управителния съвет с цел ефективен контрол над функционирането на Агенцията. Този съвет следва да притежава необходимите правомощия да изготвя бюджета, да проверява неговото изпълнение, да приема подходящи финансови правила, да изгражда прозрачни работни процедури при вземане на решения от Агенцията и да назначава изпълнителния директор. Също така е подходящо Агенцията да може да изпълнява проучвания и да организира съответното сътрудничество с Комисията и с държавите-членки. Желателно е Агенцията да подпомага Общността и нейните държави-членки в областта на международните отношения, включително хармонизация на правила, признаване на одобрения и техническо сътрудничество, както и да има право да изгражда подходящи отношения с въздухоплавателните власти на трети страни и международни организации, компетентни в области, обхванати от настоящия регламент.

(14) Публичният интерес изисква Агенцията да основава своята дейност относно безопасността единствено върху независима експертиза, стриктно прилагайки настоящия регламент и правилата, приети от Комисията за изпълнението му. За тази цел всички решения на Агенцията по отношение на безопасността следва да се вземат от нейния изпълнителен директор, който трябва да има високо равнище на гъвкавост при получаване на съвети и организиране на вътрешното функциониране на Агенцията. Когато Агенцията трябва да разработи проектоправила от общ характер, които да се прилагат от националните власти, държавите-членки би следвало да участват при подготовката.

(15) Необходимо е засегнатите от решенията на Агенцията страни да притежават необходимите средства за правна защита, които отговарят на специалния характер на въздухоплаването. Подходящият механизъм на обжалване трябва да бъде така установен, че решенията на изпълнителния директор могат да бъдат предмет на обжалване пред специализиран апелативен съвет, чиито решения на свой ред подлежат на обжалване пред Съда на Европейските общности.

(16) За да се гарантира пълната автономия и независимост на Агенцията, тя следва да получи самостоятелен бюджет, чиито приходи да идват основно от вноските на Общността и от таксите, плащани от ползвателите на системата.

▼B

Бюджетната процедура на Общността следва да е приложима дотолкова, доколкото се засяга вноската на Общността и всякакви други субсидии, платими от общия бюджет на Европейския съюз. Одитът на сметките трябва да се извършва от Сметната палата.

(17) Необходимите за изпълнението на настоящия регламент мерки следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([1]).

(18) Тъй като целите на предлаганите действия, а именно изграждането и уеднаквеното прилагане на общи правила в сферата на безопасността на гражданското въздухоплаване и защита на околната среда, не могат да бъдат достатъчно добре осъществени от държавите-членки и могат следователно и поради общоевропейския характер на настоящия регламент да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, прогласен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, прогласен в този член, настоящият регламент не надхвърля това, което е необходимо за постигане на тези цели.

(19) Преди създаването на местни служби на Агенцията следва да бъдат установени общи правила за изясняване на това, какви изисквания трябва да се изпълнят и какво съдействие трябва да предоставят заинтересованите държави-членки.

(20) Признава се, че би следвало да се търси участието на европейски страни, които не са членки на Европейския съюз, така че да се гарантира паневропейско измерение с цел да се способства за подобряване на безопасността на гражданското въздухоплаване в цяла Европа. Европейските страни, които сключват споразумения с Общността за приемане и прилагане на достиженията на право на ЕС в обхванатата от настоящия регламент област, участват в нейната работа съгласно условията, договорени в рамката на тези споразумения.

(21) Общата цел е прехвърлянето на функции и задачи от държавите-членки, включително и произтичащи от тяхното сътрудничество чрез JAA (Обединени авиационни власти на Европа) към Агенцията да бъде ефективно, без това да води до снижаване на високото равнище на безопасност, поддържано към момента, и без да се оказва негативен ефект върху сертификационните процедури. Трябва да бъдат приети подходящи мерки за преходния преход.

(22) Настоящият регламент изгражда подходяща и цялостна рамка за екологично сертифициране на въздухоплавателните продукти, както и за дефиниране и изпълнение на общи технически изисквания и административни процедури в сферата на гражданското въздухоплаване. Директива 80/51/ЕИО на Съвета от 20 декември 1979 г. относно ограничаване на шумове от дозвукови самолети ([2]) и приложение II към Регламент (ЕИО) № 3922/91 на Съвета от 16 декември 1991 г. относно хармонизацията на техническите изисквания и административни процедури в сферата на гражданското въздухоплаване ([3]) следва да бъдат отменени в подходящо време, без това да препятства сертифицирането на

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.
([2]) ОВ L 18, 24.1.1980 г., стр. 26. Директива, последно изменена с Директива 83/206/ЕИО (ОВ L 117, 4.5.1983 г., стр. 15).
([3]) ОВ L 373, 31.12.1991 г., стр. 4. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2871/2000 на Комисията (ОВ L 333, 29.12.2000 г., стр. 47).

▼B

продукти, лица и организации, което вече е изпълнено в съответствие с тези законодателни актове.

(23) Настоящият регламент ще се прилага по отношение на всяка друга сфера, свързана с безопасността на гражданското въздухоплаване на основание на бъдещи предложения съгласно Договора,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРИНЦИПИ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за:

а) проектиране, производство, поддръжка и експлоатация на въздухоплавателни продукти, части и оборудване, както и персонал и организации, участващи в проектирането, производството и поддръжката на такива продукти, части и оборудване;

б) персонал и организации, участващи в експлоатацията на въздухоплавателното средство.

2. Настоящият регламент не се прилага, когато продукти, части, оборудване, персонал и организации, посочени в параграф 1, участват във военни, митнически, полицейски или други подобни действия. Държавите-членки се задължават да следят, в рамките на възможното, за изпълнението на целите на настоящия регламент.

Член 2

Цели

1. Основната цел на настоящия регламент е да изгради и поддържа високо и уеднаквено равнище на безопасност на гражданското въздухоплаване в Европа.

2. Допълнителните цели в областта, обхванатата от настоящия регламент, са следните:

а) да се осигури високо и уеднаквено равнище на защита на околната среда;

б) да се подпомага свободното движения на стоки, хора и услуги;

в) да се подобрява рентабилността в процесите на регулиране и сертифициране и да се избягва дублиране на национално и европейско равнище;

г) да се подпомагат държавите-членки в изпълнение на техните задължения съгласно Чикагската конвенция, предоставяйки основа за общо тълкуване и уеднаквено прилагане на нейните разпоредби, както и чрез осигуряване на надлежно взимане предвид на разпоредбите ѝ в рамките на настоящия регламент и правилата, изготвени за неговото изпълнение;

д) да се популяризират възгледите на Общността по отношение стандартите за безопасност в гражданското въздухоплаване навсякъде по света чрез създаване на подходящо сътрудничество с трети страни и международни организации.

3. Средствата за постигане на целите, очертани в параграфи 1 и 2, са:

а) подготовка, приемане и уеднаквено прилагане на всички необходими актове;

▼B

б) признаване без допълнителни изисквания на сертификати, лицензи, одобрения или други документи, издадени на продукти, персонал и организации в съответствие с настоящия регламент и правилата за неговото изпълнение;

в) изграждане на независима Европейска агенция за авиационна безопасност;

г) уеднаквено прилагане на всички необходими актове от националните въздухоплавателни администрации и от Агенцията в рамките на техните сфери на отговорност.

Член 3

Определения

По смисъла на настоящия регламент:

а) „продължаващ надзор“ означава задачи, които се изпълняват за удостоверяване, че условията, при които е бил издаден сертификатът, продължават да се изпълняват през цялото време на неговата валидност, както и предприемане на всякакви защитни мерки;

б) „Чикагска конвенция“ означава Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване и нейните приложения, подписана в Чикаго на 7 декември 1944 г.;

в) „продукт“ означава въздухоплавателно средство, двигател или самолетна перка;

г) „части и оборудване“ означава всеки инструмент, прибори, механизъм, част, апарат, допълнителни или спомагателни прибори, включително и комуникационни системи, който се използва или се предвижда да се използва в действията или контролирането на въздухоплавателното средство в полет и е инсталиран или добавен към въздухоплавателното средство. Това включва части от въздушния корпус, от двигателя или самолетните перки;

д) „сертифициране“ означава всякаква форма на признаване на продукт, част или оборудване, организация или лице за съответстващи на приложимите изисквания, включително разпоредбите на настоящия регламент и правилата за неговото изпълнение, както и издаването на съответен сертификат, удостоверяващ такова съответствие;

е) „квалифициран орган“ означава орган, който може да осъществява задачи, свързани със сертифициране под контрола и отговорността на Агенцията;

ж) „сертификат“ означава всяко одобрение, лиценз или друг документ, издаден в резултат на сертифициране.

ГЛАВА II

СЪЩЕСТВЕНИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 4

Основни принципи и приложимост

1. Въздухоплавателното средство, включително всякакъв вграден продукт, част или оборудване, които са:

а) конструирани или произведени от организация, за която Агенцията или държава-членка осигуряват надзор за безопасността; или

б) регистрирани в държава-членка; или

▼B

в) регистрирани в трета държава и се експлоатират от оператор, за който някоя от държавите-членки осигурява надзор на експлоатацията,

отговарят на изискванията на настоящия регламент, освен ако техният регламентиран надзор за безопасност е бил делегиран на трета страна и те не се използват от оператор на Общността.

2. Параграф 1 не се прилага за въздухоплавателните средства, посочени в приложение II.

3. Настоящият регламент не накърнява интересите на трети страни, посочени в международните конвенции, по-специално Чикагската конвенция.

Член 5

Летателна годност

1. Посочените в член 4, параграф 1 въздухоплавателни средства отговарят на съществените изисквания за летателна годност, установени в приложение I.

2. Съответствието на въздухоплавателното средство, регистрирано в държава-членка, както и продукти, части и оборудване по него, се установява съгласно следните условия:

а) продуктите са получили типов сертификат. Типовият сертификат и сертифициране на промени в такъв типов сертификат, включително допълнителни типови сертификати, се издава, когато е доказано, че продуктът отговаря на основата за типовия сертификат, както е определена в член 15, създадена да осигури съответствието на съществените изисквания, посочени в параграф 1, и когато няма свойства или характеристики, които намаляват експлоатационната ѝ безопасност. Типовият сертификат се отнася до продукта, включително всички принадлежащи му части и оборудване;

б) части и оборудване могат да получат специални сертификати, когато те демонстрират съответствие с подробни спецификации за летателна годност, създадени да осигурят съответствие със съществените изисквания, посочени в параграф 1;

в) всяко въздухоплавателно средство притежава индивидуален сертификат за летателна годност, когато е доказано, че то отговаря на типов проект, одобрен в неговия типов сертификат и че съответната документация, проверки и тестове показват, че въздухоплавателното средство е в състояние да бъде безопасно експлоатирано. Този сертификат за летателна годност остава валиден, докато действието му не е временно спряно, отменено или прекратено и докато въздухоплавателното средство се подържа в съответствие със съществените изисквания по отношение на поддържането на летателната годност, установена в точка 1, буква г от приложение I и на правилата за изпълнение, посочени в параграф 4;

г) организациите, отговорни за проектирането, производството и поддръжката на продукти, части и оборудване, доказват тяхната способност и средства за поемане на отговорности, свързани с техните привилегии. Освен ако не е прието друго, тези способности и средства се признават с издаването на одобрение на организацията. Привилегиите, предоставени на одобрените организации и обхвата на одобрението, се уточняват в условията на одобрението.

В допълнение:

д) персоналът, отговорен за подновяването на експлоатацията на продукт, част или оборудване след поддръжката, може да бъде задължен да притежава съответен сертификат („сертификат на персонала“);

▼B

е) способността на организации, обучаващи персонала по поддръжката, да поемат отговорности във връзка с техните привилегии, свързани с издаване на сертификати, посочени в буква д), може да се признае чрез издаване на одобрение.

3. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2:

а) разрешение за полети може да бъде издадено, когато е доказано, че въздухоплавателното средство е в състояние да изпълни безопасно базов полет. То се издава със съответните ограничения, по-специално за защита безопасността на трети лица;

б) ограничен сертификат за летателна годност може да се издаде на въздухоплавателното средство, за което не е издаден типов сертификат съгласно параграф 2, буква а). В този случай въздухоплавателното средство трябва да докаже, че отговаря на конкретни спецификации за летателна годност и че отклоненията от съществените изисквания, посочени в параграф 1, трябва въпреки всичко да гарантират адекватна безопасност по отношение на неговото предназначение. Въздухоплавателни средства, които могат да ползват такива ограничени сертификати, както и ограниченията за експлоатация на такива въздухоплавателни средства, се определят съгласно правилата за изпълнение, посочени в параграф 4;

в) когато броят на въздухоплавателните средства, подлежащи на ограничен сертификат за летателна годност, оправдава това, ограничен типов сертификат може да бъде издаден и се създава подходяща основа за типово сертифициране.

4. Комисията приема, съгласно процедурата по член 54, параграф 3, правилата за изпълнение на настоящия член, определяйки по-специално:

а) условия за създаване на основа за типово сертифициране, приложими към продукта и за информиране на заявителя;

б) условия за създаване на подробни спецификации за летателна годност, приложими за части и оборудване и уведомяване на заявителя;

в) условия за създаване и уведомяване на заявителя на подробни спецификации за летателна годност, приложими за въздухоплавателни средства, които могат да ползват ограничен сертификат за летателна годност;

г) условия за публикуване и разпространение на задължителна информация с оглед да се осигури поддържане летателната годност на продуктите;

д) условия за издаване, поддържане, изменяне, временно спиране или отмяна на типови сертификати, ограничени типови сертификати, одобрения на промени в типови сертификати, индивидуални сертификати за летателна годност, ограничени сертификати за летателна годност, разрешения за полети и сертификати за продукти, части и оборудване, включително:

i) условия за срока на действие на тези сертификати и условия за подновяването им, когато е фиксиран ограничен срок на действие;

ii) ограниченията, приложими към издаването на разрешения за полети. Тези ограничения по-специално засягат следното:

— предназначението на полета,

— въздушното пространство, използвано за полета,

— квалификацията на екипажа,

— превоза на лица, различни от екипажа;

▼B

iii) въздухоплавателни средства, които могат да ползват ограничени сертификати за летателна годност, и свързаните ограничения;

е) условия за издаване, поддържане, изменяне, временно спиране или отменяне на одобрения на организации, изисквани съгласно параграф 2, букви г) и е) и условията, при които такива разрешения не се изискват;

ж) условия за издаване, поддържане, изменение, временно спиране или отменяне на сертификати на персонала, изисквани съгласно параграф 2, буква д);

з) отговорност на притежателите на сертификати;

и) ред и условия, при които посочените в параграф 1 въздухоплавателни средства, които не попадат в обхвата на параграфи 2 и 3, трябва да отговарят на съществените изисквания.

5. При установяването на правилата за изпълнение, посочени в параграф 4, Комисията следи специално те да:

а) отразяват съвременните технологии и най-добрите практики в областта на летателната годност;

б) отчитат световния въздухоплавателен опит при услугите, както и научния и технически прогрес;

в) позволяват да се реагира незабавно на причини за произшествия и сериозни инциденти.

Член 6

Съществени изисквания за защита на околната среда

▼M1

1. Продуктите, частите и уредите следва да отговарят на изискванията за защита на околната среда, съдържащи се в Приложение 16 към Чикагската конвенция, публикувана през март 2002 г., за том I и ноември 1999 г. за том II, с изключение на допълненията към приложение 16.

▼B

2. Съгласно процедурата, посочена в член 54, параграф 3, параграф 1 на настоящия член може да се променя с оглед да се приведе в съответствие с последващи изменения на Чикагската конвенция и нейните приложения, които влизат в сила след приемането на настоящия регламент и които стават приложими във всички държави-членки, доколкото такова приемане не разширява приложното поле на настоящия регламент.

3. Комисията приема правила за изпълнение на параграф 1, като изполва при необходимост съдържанието на допълненията, посочени в параграф 1 и в съответствие с процедура, установена в член 54, параграф 3.

Член 7

Въздушни операции и издаване на лицензи на екипажа

По отношение на основните принципи, приложимостта и съществените изисквания за обхванатите от член 1, параграф 1, буква б) области, Комисията в най-кратък срок представя предложения за това на Европейския парламент и на Съвета.

Член 8

Признаване на сертификати

1. Държавите-членки, без по-нататъшни технически изисквания или оценка, признават сертификати, издадени в съответствие с

▼B

настоящия регламент. Когато първоначалното признаване е за конкретна цел или цели, всяко последващо признаване обхваща само същите цел/цели.

2. До приемането на правилата за изпълнение, посочени в член 5, параграф 4, и без да се засяга член 57, параграф 2, сертификати, които могат да не бъдат издадени в съответствие с настоящия регламент, могат да бъдат издадени на основата на приложимите национални разпоредби.

Член 9

Приемане на одобрения, издадени от трети страни

1. Чрез дерогация от разпоредбите на настоящия регламент и правилата, приети за неговото изпълнение, Агенцията или въздухоплавателните администрации на държавите-членки могат да издават сертификати въз основа на сертификати, издадени от въздухоплавателните администрации на трета страна, както е предвидено в споразуменията за признаване между Общността и тази трета страна.

2. а) при липса на споразумение, сключено от Общността, държава-членка или Агенцията могат да издават сертификати въз основа на сертификати, издадени от компетентните органи на трета страна, за прилагане на споразумение, сключено от такава държава-членка с въпросната трета страна преди влизането в сила на съответните разпоредби на настоящия регламент, и информират Комисията и другите държави-членки за това. Агенцията също така може да издава такива сертификати от името на държава-членка при прилагане на споразумения, сключени от една от държавите-членки с въпросната трета страна;

б) ако Комисията преценява, че:

— разпоредбите на споразумение между държава-членка и трета страна не биха осигурили равнище на безопасност, еквивалентно на определеното в настоящия регламент и правилата за неговото изпълнение, и/или

— такова споразумение би дискриминирало неоправдано някои държави-членки поради належащи причини по безопасността или противоречи на външната политика на Общността по отношение на трета страна,

тя може съгласно процедурата по член 54, параграф 2, да изиска съответната държава-членка да измени споразумението или да спре временно неговото изпълнение или да го денонсира съгласно член 307 от Договора;

в) държавите-членки предприемат необходимите мерки за денонсиране на споразумения колкото може по-скоро след влизането в сила на споразумение между Общността и въпросната трета страна за областите, обхванати от последното.

Член 10

Разпоредби за гъвкавост

1. Разпоредбите на настоящия регламент и правилата, одобрени за неговото изпълнение, не пречат на държавите-членки да реагират незабавно по проблем на безопасността, който включва продукт, лице или организация, предмет на настоящия регламент.

Ако проблемът с безопасността е резултат на:

а) неадекватно равнище на безопасност, произтичащо от прилагането на настоящия регламент; или

▼B

б) пропуски в настоящия регламент или правилата за изпълнението му;

държавата-членка незабавно информира Агенцията, Комисията и другите държави-членки за предприетите мерки и причините за това.

2. Комисията решава в съответствие с процедурата, посочена в член 54, параграф 3, дали неадекватно равнище на безопасност или пропуски в настоящия регламент или в правилата за изпълнението му оправдават продължаващото прилагане на мерките, приети съгласно параграф 1. В този случай тя също така предприема необходимите стъпки за изменение на съответното правило. Ако мерките, предприети от държава-членка, бъдат счетени за неоснователни, държавата-членка отменя или изменя въпросните мерки.

3. Държавите-членки могат да предоставят освобождавания с ограничена продължителност от съществените изисквания, установени в настоящия регламент и правила за неговото изпълнение, в случай на непредвидени спешни оперативни обстоятелства или експлоатационни нужди при положение, че равнището на безопасност не е негативно повлияно от това. Агенцията, Комисията и другите държави-членки биват информирани за всички такива изключения веднага щом те започват да се повтарят или ако периодът им на действие е повече от два месеца.

4. Когато определените от държавата-членка мерки са по-малко ограничителни, отколкото приложимите разпоредби на Общността, Комисията проучва дали освобожданията отговарят на главната цел на настоящия регламент — безопасност, или на всяко друго правило от правото на Общността. Ако предоставеното освобождаване не отговаря на главната цел на настоящия регламент — безопасност, или на всяко друго правило от правото на Общността, Комисията взема решение в съответствие с процедурата по член 54, параграф 4. В този случай държавата-членка отменя освобождаването.

5. Когато равнището на защита, еднакво с постигнатото чрез изпълнението на правилата за изпълнение на членове 5 и 6, може да бъде постигнато с други средства, държавите-членки могат, без дискриминация на основание националност, да предоставят одобрение, дерогиращо тези правила за изпълнение. В такива случаи съответните държави-членки информират Комисията, че възнамеряват да издадат такова разрешение и посочват причини, доказващи нуждата да се отклонят от съответните правила, както и условията, установени да осигурят равнище на защита, еквивалентно на постигнатото.

6. В рамките на три месеца, след като е информирана от държава-членка съгласно параграф 5, Комисията започва процедура по член 54, параграф 3, с цел да реши дали предложеното в съответствие с параграф 5 одобрение отговаря на условията, установени в този параграф и може да бъде издадено. В такъв случай тя информира за своето решение всички държави-членки, които също така получават право да прилагат тази мярка. Към въпросната мярка се прилагат разпоредбите на член 8. Подходящите правила за изпълнение могат също така да бъдат изменени, ползвайки прозрачни процедури в съответствие с член 43, за да се отчете такава мярка.

Член 11

Информационна мрежа

1. Комисията, Агенцията и националните въздухоплавателни администрации обменят цялата налична за тях информация в контекста на прилагането на настоящия регламент и правилата за неговото изпълнение. Органи, упълномощени да разследват авиационни произшествия и инциденти в гражданската авиация,

▼B

както и да анализират произшествията, имат право на достъп до тази информация.

2. Без да се засяга правото на публичен достъп до документите на Комисията, установено в Регламент (ЕО) № 1049/2001, Комисията приема, съгласно процедурата по член 54, параграф 3, мерки за разпространение на информацията, посочена в параграф 1 на настоящия член, до заинтересованите страни по инициатива на Комисията. Тези мерки, които могат да са общи или индивидуални, се основават на необходимостта:

а) да снабди лицата и организациите с информация, нужна им за подобряване на авиационната безопасност;

б) да ограничи разпространението на информация до размера, който е стриктно изискуем за нуждите на ползвателите ѝ, с цел да се осигури необходимата поверителност на такава информация.

3. Националните въздухоплавателни администрации, в съответствие с националното си законодателство, вземат необходимите мерки за осигуряване необходимата поверителност относно информацията, получена от тях при прилагането на параграф 1.

4. С цел да се информира обществото за общото равнище на безопасност, всяка година се публикува доклад за безопасността от Агенцията.

ГЛАВА III

ЕВРОПЕЙСКА АГЕНЦИЯ ЗА АВИАЦИОННА БЕЗОПАСНОСТ

РАЗДЕЛ I

ЗАДАЧИ

Член 12

Създаване и функции на Агенцията

1. С цел изпълнението на настоящия регламент се създава Европейска агенция за авиационна безопасност, оттук нататък наричана „Агенция“.

2. С цел да се осигури правилно функциониране и развитие на авиационната безопасност, Агенцията:

а) извършва всяка задача и изработва становища по всички въпроси, обхванати от член 1, параграф 1;

б) подпомага Комисията чрез подготовка на мерки, които да се предприемат за изпълнение на настоящия регламент. Когато това включва технически правила и по-специално правила, отнасящи се до конструкцията и проектирането и аспекти на експлоатацията, Комисията не може да променя тяхното съдържание без предварително съгласуване с Агенцията. Агенцията предоставя на Комисията необходима техническа, научна и административна подкрепа за изпълняване на нейните задачи;

в) предприема необходимите мерки в рамките на правомощията, предоставени ѝ от настоящия регламент или друго законодателство на Общността;

г) провежда инспекции и разследвания, необходими за изпълнение на нейните задачи;

д) в своята сфера на компетентност изпълнява от името на държавите-членки функции и задачи, предписани им от приложимите международни конвенции, по-специално от Чикагската конвенция.

▼B

Член 13

Мерки, приети от Агенцията

Когато е подходящо, Агенцията:

а) излъчва становища, адресирани до Комисията;

б) издава сертификационни спецификации, включително кодове за летателна годност и приемливи средства за съответствие, както и всякакви инструкционни материали за изпълнение на настоящия регламент и правила за неговото изпълнение;

в) взема подходящи решения за изпълнение на членове 15, 45 и 46.

Член 14

Становища, сертификационни спецификации и инструкционни материали

1. С цел подпомагане на Комисията в подготовка на предложенията за основни принципи, приложимост и съществени изисквания, които да бъдат представени пред Европейския парламент и Съвета, и приемането на правила за изпълнение, Агенцията подготвя проектите им. Тези проекти се предоставят от Агенцията на Комисията като становища.

2. Агенцията, в съответствие с член 43 и правилата за изпълнение, приети от Комисията, разработва:

а) сертификационни спецификации, включително кодове за летателна годност и подходящи мерки за съответствие; и

б) инструкционни материали;

за ползване в процеса на сертифициране.

Тези документи отразяват съвременните технологии и най-добрите практики във въпросните сфери и се осъвременяват, отчитайки световния въздухоплавателен опит при услугите, както и научния и технически прогрес.

Член 15

Летателна годност и екологично сертифициране

1. По отношение на продукти, части и оборудване, посочени в член 4, параграф 1, Агенцията, когато е приложимо и е определено в Чикагската конвенция или нейните приложения, изпълнява от името на държавите-членки функциите и задачите на държавата при проектирането, производството или регистрацията, когато се отнася до одобрение на проекта. За тази цел тя по-специално:

а) за всеки продукт, за който се изисква типов сертификат или промяна на типов сертификат, установява и публикува основа за типов сертификат. Тази основа за сертифициране съдържа приложим код за летателна годност, разпоредбите, за които е било прието еквивалентно равнище на безопасност, и специални подробни технически спецификации, необходими, когато проектните характеристики на конкретен продукт или експлоатационният опит определят разпоредбите на някой код за летателна годност като незадоволителен или неподходящ да осигури съответствие със съществените изисквания;

б) за всеки продукт, за който се изисква ограничен сертификат за летателна годност, създава и публикува конкретни спецификации за летателна годност;

в) създава и публикува за всяка част или оборудване, за която се изисква сертификат, подробна спецификация за летателна годност;

▼B

г) създава и публикува подходящи екологични изисквания за всеки продукт, за който се изисква екологично сертифициране съгласно член 6;

д) извършва, сама или чрез национални авиационни власти или квалифицирани органи, техническа инспекция във връзка със сертифицирането на продукти, части и оборудване;

е) издава подходящи типови сертификати или съответни промени;

ж) издава сертификати за части и оборудване;

з) издава подходящи екологични сертификати;

и) изменя, спира или отменя съответни сертификати, когато условията, при които те са издадени, вече не се изпълняват или ако юридическото или физическо лице, притежател на сертификата, не изпълнява задълженията, наложени му от настоящия регламент или правилата за неговото изпълнение;

й) осигурява постоянното функциониране на летателната годност на продукти, части или оборудване, които тя е сертифицирала, включително незабавно реагиране на проблеми с безопасността и публикуване и разпространение на приложимата задължителна информация.

2. По отношение на организациите Агенцията:

а) изпълнява, сама или чрез национални въздухоплавателни администрации или квалифицирани органи, инспекции и одит на организациите, които тя сертифицира;

б) издава и подновява сертификатите на:

i) проектантски организации; или

ii) производствени организации, разположени на територията на държави-членки, ако това се изисква от съответната държава-членка; или

iii) производствени или организации за поддръжка, разположени извън територията на държави-членки;

в) изменя, временно спира или отменя сертификатите на съответните организации, когато условията, при които те са били издадени, вече не се изпълняват или ако съответната организация не изпълнява задълженията, наложени ѝ от настоящия регламент или правилата за неговото изпълнение.

Член 16

Наблюдение за прилагането на правила

1. Агенцията провежда стандартизационни инспекции в области, обхванати от член 1, параграф 1 с цел да наблюдава прилагането на настоящия регламент и на правилата за неговото изпълнение от националните въздухоплавателни администрации и докладва на Комисията.

2. Агенцията провежда технически разследвания за наблюдение относно ефективността на изпълнение на настоящия регламент и правилата за неговото изпълнение, като взема предвид целите, прогласени в член 2.

3. Агенцията се консултира и представя своето мнение на Комисията при прилагането на член 10.

4. Работните методи на Агенцията за осъществяване на задачите, посочени в параграфи 1, 2 и 3 ще бъдат предмет на изисквания, които ще се приемат в съответствие с процедурата по член 54, параграф 2, и като се вземат предвид принципите, установени в членове 43 и 44.

▼B

Член 17

Проучвания

1. Агенцията може да развива и финансира проучвания, доколкото това стриктно се отнася до подобряването на дейности в нейната сфера на компетентност, без да се засяга правото на Общността.

2. Агенцията координира своите дейности по проучване и развитие с тези на Комисията и на държавите-членки така че тези дейности да са взаимно допълващи се.

3. Резултатите от финансираните от Агенцията проучвания се публикуват, ако тя не ги класифицира като поверителни.

Член 18

Международни отношения

1. Агенцията подпомага Общността и нейните държави-членки в техните връзки с трети страни в съответствие с правото на Общността. Тя по-специално подпомага хармонизацията на правила и взаимно признаване на разрешения, удостоверяващи удовлетворителното изпълнение на правила.

2. Агенцията може да сътрудничи с въздухоплавателни администрации на трети страни и с международни организации, компетентни по въпроси, обхванати от настоящия регламент, в рамките на работни споразумения, сключени с такива органи и в съответствие със съответните разпоредби на Договора.

3. Агенцията подпомага държавите-членки да спазват техните международни задължения и по-специално тези според Чикагската конвенция.

РАЗДЕЛ II

ВЪТРЕШНА СТРУКТУРА

Член 19

Правен статут, седалище, местни служби

1. Агенцията е орган на Общността. Тя притежава юридическа правосубектност.

2. Във всяка държава-членка Агенцията се ползва с възможно най-широка правоспособност, предоставена на юридически лица съгласно националното законодателство. Тя може по-специално да придобива или да се разпорежда с движима и недвижима собственост и да бъде страна в съдебни производства.

3. Агенцията може да изгражда собствени местни служби в държавите-членки при съгласие от тяхна страна.

4. Агенцията се представлява от нейния изпълнителен директор.

Член 20

Служители

1. Правилникът за длъжностните лица на Европейските общности, условията за работа на други служители на Европейските общности и правилата, съвместно одобрени от институциите на Европейските общности с цел прилагането на този правилник за длъжностните лица и условия за работа, се прилагат към служителите в Агенцията, без да се засяга прилагането на член 33 от настоящия регламент по отношение на членовете на Апелативния съвет.

▼B

2. Без да се засяга член 30, правомощията, предоставени на органа по назначаването съгласно правилника и условията за наемане на други служители, се упражняват от Агенцията по отношение на собствените ѝ служители.

3. Служителите на Агенцията се състоят от строго ограничен брой служители, назначени или командировани от Комисията или държавите-членки да изпълняват управленски длъжности. Останалата част от персонала се състои от служители, наети според нуждите на Агенцията.

Член 21

Привилегии и имунитети

Към Агенцията се прилага Протоколът относно привилегиите и имунитетите на Европейските общности.

Член 22

Отговорност

1. Договорната отговорност на Агенцията се регулира от приложимото за въпросния договор право.

2. Съдът на Европейските общности има правомощия да се произнася по силата на всяка арбитражна клауза, съдържаща се в сключен от Агенцията договор.

3. В случай на недоговорна отговорност Агенцията, съгласно основните принципи, общи за правото на държавите-членки, възстановява всяка вреда, причинена от нейните отдели или нейните служители при изпълнение на техните задължения.

4. Съдът на Европейските общности има правомощия да се произнася при спорове за обезщетение за вреди, посочени в параграф 3.

5. Личната отговорност на служителите спрямо Агенцията се регламентира от разпоредбите на правилника или условията за работа, приложими за тях.

Член 23

Публикуване на документи

1. Без да засягат решенията, взети на основание член 290 от Договора, следните документи се представят на всички официални езици на Общността:

а) доклад за безопасността, посочен в член 11, параграф 4;

б) становища, адресирани до Комисията въз основа на член 14, параграф 1;

в) годишен общ доклад и работна програма, посочени съответно в член 24, параграф 2, букви б) и в).

2. Преводаческите услуги, необходими за функционирането на Агенцията, се извършват от Центъра за преводи към органите на Европейския съюз.

Член 24

Правомощия на Управителния съвет

1. Агенцията има Управителен съвет.

2. Управителният съвет:

а) назначава изпълнителен директор и директорите по предложение на изпълнителния директор в съответствие с член 30;

▼M2

б) Управителният съвет одобрява годишния отчет за дейността на Агенцията и го изпраща най-късно до 15 юни на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Сметната палата и държавите-членки.

Агенцията изпраща на бюджетните органи ежегодно всяка информация, която има отношение към резултата на процедурите по оценка;

▼B

в) всяка година преди 30 септември и след получаване на становище от Комисията приема работната програма на Агенцията за следващата година и я препраща на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на държавите-членки; тази работна програма се приема, без да засяга годишната бюджетна процедура на Общността и законодателната програма на Общността в съответните сфери на авиационна безопасност;

г) приема насоки за разпределение на задачи по сертифициране на националните власти или квалифицирани органи в съгласие с Комисията;

д) установява процедура за вземане на решения от изпълнителния директор, както е посочено в членове 43 и 44;

е) изпълнява своите функции в рамките на бюджета на Агенцията съгласно членове 48, 49 и 52;

ж) назначава членове на Апелативния съвет съгласно член 32;

з) упражнява дисциплинарна власт над изпълнителния директор и другите директори в съгласие с изпълнителния директор;

и) представя становище относно регламентирането на вноските и таксите съгласно член 53, параграф 1;

й) създава своя процедурен правилник;

к) определя езиковия режим на Агенцията;

л) допълва, когато е подходящо, списъка на документи, упоменат в член 23, параграф 1;

м) създава организационната структура на Агенцията и приема политика на Агенцията по отношение на служителите.

3. Управителният съвет може да съветва изпълнителния директор по всеки въпрос, стриктно отнасящ се до стратегическото развитие на авиационна безопасност, включително и проучвания, както е определено в член 17.

4. Управителният съвет създава консултативен орган с участие на заинтересованите страни, с който той се консултира преди вземане на решенията в областите, посочени в параграф 2, букви в), д), е) и и). Управителният съвет може също да реши да се консултира с консултативния орган по други въпроси, посочени в параграфи 2 и 3. Управителният съвет не е обвързан със становището на консултативния орган.

Член 25

Състав на Управителния съвет

1. Управителният съвет се състои от по един представител на всяка държава-членка и един представител на Комисията. За тази цел всяка държава-членка и Комисията назначават член на управителния съвет, както и негов заместник, който ще го представлява в негово/нейно отсъствие Продължителността на мандата е пет години. Мандатът може да бъде подновяван.

2. Когато е подходящо, участието на представители на трети страни от Европа и условията за това се определят чрез споразуменията, посочени в член 55.

▼B

Член 26

Председателство на Управителния съвет

1. Управителният съвет избира председател и заместник-председател измежду своите членове. Заместник-председателят замества служебно председателя в случай на невъзможност той да изпълнява функциите си.

2. Мандатът на председателя и заместник-председателя изтича, когато се прекрати тяхното членство в управителния съвет. Съгласно настоящата разпоредба мандатът на председателя и на заместник-председателя е три години. Мандатът може да бъде подновяван.

Член 27

Заседания

1. Заседанията на управителния съвет се свикват от неговия председател.

2. Изпълнителният директор на Агенцията взема участие в разискванията.

3. Управителният съвет провежда най-малко две редовни заседания годишно. Допълнително той може да заседава по инициатива на председателя или по искане на най-малко една трета от неговите членове.

4. Управителният съвет може да кани всяко лице, чието становище може да бъде от интерес, да участва в заседанията му като наблюдател.

5. Членовете на управителния съвет могат, съгласно разпоредбите на неговия процедурен правилник, да бъдат подпомагани от съветници или експерти.

6. Секретариатът на управителния съвет се осигурява от Агенцията.

Член 28

Гласуване

1. Без да се засяга член 30, параграф 1, Управителният съвет взема своите решения с мнозинство от две трети от своите членове. По искане на член от Управителния съвет решенията съгласно член 24, параграф 2, буква к), се вземат с единодушие.

2. Всеки член има право на един глас. Изпълнителният директор на Агенцията не гласува. При отсъствие на член, неговият заместник има правото да упражни правото му на глас.

3. В процедурния правилник се определят по-подробните условия на гласуване, по-специално условията, при които един член действа от името на друг член, както и изискванията за кворум, когато е необходимо.

Член 29

Функции и правомощия на изпълнителния директор

1. Агенцията се управлява от изпълнителен директор, който е напълно независим при изпълнение на неговите задължения. Без да засяга съответните компетенции на Комисията и на Управителния съвет, изпълнителният директор нито търси, нито получава инструкции от което и да е правителство или друг орган.

2. Европейският парламент или Съветът могат да поканят изпълнителния директор на Агенцията да докладва за изпълнението на неговите задачи.

3. Изпълнителният директор има следните функции и правомощия:

▼B

а) одобрява мерките на Агенцията, както е определено в членове 13 и 15, в рамките, определени от настоящия регламент, правилата за неговото изпълнение и приложимото право;

б) решава относно проверките и разследванията, както е предвидено в членове 45 и 46;

в) разпределя задачи по сертифициране на националните авиационни власти или квалифицирани органи съгласно насоките, дадени от Управителния съвет;

г) осъществява всички международни функции и техническо сътрудничество с трети страни съгласно член 18;

д) предприема всички необходими стъпки, включително и приемане на вътрешни административни инструкции и публикуване на съобщения, за да осигури функционирането на Агенцията в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент;

е) подготвя всяка година проект на общия доклад и го представя на Управителния съвет;

ж) упражнява правомощията, описани в член 20, параграф 2, по отношение на персонала;

з) съставя разчети за приходите и разходите на Агенцията съгласно член 48, и изпълнява бюджета съгласно член 49;

и) делегира своите правомощия на други членове от състава на Агенцията съгласно правилата, които ще бъдат одобрени в съответствие с процедурата, посочена в член 54, параграф 2;

й) със съгласието на Управителния съвет взема решения за изграждане на местни служби в държави-членки в съответствие с член 19, параграф 3.

Член 30

Назначаване на длъжностни лица с ръководни функции

1. Изпълнителният директор на Агенцията се назначава от Управителния съвет на основание на заслугите му и документираните му компетенции и опит в областта на гражданското въздухоплаване, или се уволнява от Управителния съвет по предложение на Комисията. Управителният съвет взема решение с мнозинство от три четвърти от членовете му.

2. Изпълнителният директор може да бъде подпомаган от един или повече директори. Когато изпълнителният директор отсъства или е неразположен, един от директорите го замества.

3. Директорите на Агенцията се назначават от Управителния съвет на основание тяхната професионална компетентност в областта на гражданското въздухоплаване или се уволняват от Управителния съвет по предложение на изпълнителния директор.

4. Мандатът на изпълнителния директор и на директорите е пет години. Този мандат може да бъде подновяван.

Член 31

Правомощия на апелативните съвети

1. В рамките на Агенцията има един или повече апелативни съвети.

2. Апелативният съвет или съвети са отговорни да се произнасят по жалби срещу решенията, посочени в член 35.

3. Апелативният съвет или съвети се свикват при необходимост. Броят на апелативните съвети и разпределението на работата между тях се определя от Комисията съгласно процедурата, посочена в член 54, параграф 3.

▼B

Член 32

Състав на апелативните съвети

1. Апелативният съвет се състои от председател и двама други членове.

2. Председателят и двамата членове имат заместници, които ги представляват в тяхно отсъствие.

3. Председателят, другите членове и техните заместници се назначават от Управителния съвет измежду посочените в списъка на квалифицирани кандидати, приет от Комисията.

4. Когато Апелативният съвет счете, че характерът на жалбата го изисква, в този случай той може да повика до двама други членове измежду посочените в горния списък.

5. Квалификацията, изисквана за членовете на всеки апелативен съвет, правата на индивидуалните членове в подготвителната фаза на решението и условията за гласуване се определят от Комисията съгласно процедурата, посочена в член 54, параграф 3.

Член 33

Членове на апелативните съвети

1. Мандатът на членове на Апелативния съвет, включително на техния председател и на техните заместници, е пет години. Този мандат може да бъде подновяван.

2. Членовете на Апелативния съвет са независими. При вземане на решение те не са обвързани с никакви инструкции.

3. Членовете на Апелативните съвети не могат да изпълняват други задължения в Агенцията. Функциите на членовете на Апелативния съвет могат да се извършват при непълно работно време.

4. Членовете на Апелативните съвети не могат да бъдат отстранени от техните служби, нито от списъка по време на съответния мандат, освен ако има сериозно основание за това отстраняване и Комисията след получаване на становището от Управителния съвет вземе решение за такова действие.

Член 34

Изключване и искане за отвод

1. Членовете на апелативните съвети не могат да вземат участие в производство по обжалване, ако имат някакъв личен интерес или ако по-рано са участвали като представители на една от страните в производството, или ако са участвали в решението, което се обжалва.

2. Ако по една от посочените в параграф 1 причини или каква да е друга причина, член на Апелативния съвет счита, че не следва да вземе участие в производството по обжалване, той информира за това Апелативния съвет.

3. Срещу членовете на Апелативните съвети могат да се правят искания за отвод от всяка страна в производството по обжалване на всяко от основанията, посочени в параграф 1, или при съмнение за пристрастност. Искането за отвод не е допустимо, ако, след като на страната в производството по обжалване е било известно основание за искане на отвод, тя все пак е извършила процесуални действия. Гражданството на членовете не може да бъде основание на искане за отвод.

4. Апелативните съвети решават какво действие да се предприеме в случаите, посочени в параграфи 2 и 3, без участието на въпросния член. За да се вземе такова решение, на въпросния член се определя заместник в Апелативния съвет.

▼B

Член 35

Решения, които подлежат на обжалване

1. Жалба може да се подаде срещу решенията на Агенцията, които са били взети съгласно членове 15, 46 или 53.

2. Подадената по силата на параграф 1 жалба няма суспензивен ефект. Агенцията все пак може, ако счита, че обстоятелствата позволяват това, да спре изпълнението на оспореното решение.

3. Жалба срещу решение, което не слага край на производството по отношение на една от страните, може да се подава само заедно с жалба срещу окончателното решение, освен ако решението подлежи на отделно обжалване.

Член 36

Лица, които имат право на обжалване

Всяко физическо или юридическо лице може да обжалва решение, на което то е адресат, или решение, което, макар и под формата на решение, адресирано към друго лице, го засяга пряко и лично. Страните в производството могат да бъдат страни в производството по обжалване.

Член 37

Срокове и форма на жалбата

Жалбата, заедно с излагане на основанията за нея, се подава писмено в Агенцията в рамките на два месеца от уведомяването на въпросното лице за взетата мярка или, при липса на такова уведомяване, от деня, в който то е узнало за нея.

Член 38

Предварително преразглеждане

1. Ако изпълнителният директор прецени, че жалбата е допустима и обоснована, той коригира решението. Това не се прилага, когато жалбоподателят е противопоставен на друга страна в производството по обжалване.

2. Ако решението не е коригирано до един месец от получаване на изложените основания за обжалване, Агенцията незабавно решава дали да спре или не изпълнението на решението съгласно член 35, параграф 2, второ изречение, и отнася жалбата до Апелативния съвет.

Член 39

Проверка на обжалванията

1. Ако жалбата е допустима, Апелативният съвет проверява дали жалбата е обоснована.

2. Когато проверява жалбата, Апелативният съвет действа експедитивно. Той поканва толкова често, колкото е необходимо, страните в производството по обжалване да представят в определен срок бележки по уведомления, издадени от самия него или от други страни по процедурата по обжалване. Страните в производството по обжалване имат право на устни изказвания.

Член 40

Решения относно жалбите

Апелативният съвет може да упражнява всяко правомощие, което е от компетентността на Агенцията, или може да отнесе делото до компетентния орган на Агенцията. Последната е обвързана с решението на Апелативния съвет.

▼B

Член 41

Обжалване пред Съда на Европейските общности

1. До Съда на Европейските общности може да бъде подадена жалба срещу решение на Апелативните съвети при реда и условията, установени в член 230 от Договора.

2. Ако Агенцията не постанови решение, се подава жалба срещу неправомерно бездействие пред Съда на Европейските общности при реда и условия, установени в член 232 от Договора.

3. Агенцията е задължена да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с решението на Съда на Европейските общности.

Член 42

Пряко обжалване

Държавите-членки и институциите на Общността могат да обжалват решенията на Агенцията пряко пред Съда на Европейските общности.

РАЗДЕЛ III

МЕТОДИ НА РАБОТА

Член 43

Процедури по изготвяне на становища, спецификации за сертифициране и инструкционни материали

1. В най-кратък срок след влизането в сила на настоящия регламент, Управителният съвет създава прозрачни процедури за излъчване на становища, спецификации за сертифициране и инструкционни материали, посочени в член 13, букви а) и б).

Тези процедури:

а) се основават на наличния опит на авиационните регулаторни власти на държавите-членки;

б) когато е необходимо, се привличат подходящи експерти от съответните заинтересовани страни;

в) гарантират, че Агенцията публикува документи и широко се консултира със заинтересованите страни съгласно графика и процедурата, която включва задължението на Агенцията да представи писмен отговор в процеса на консултиране.

2. Когато Агенцията, съгласно член 14, изготвя становища, спецификации за сертифициране и инструкционни материали, които следва да се прилагат от държавите-членки, тя трябва да създаде процедура за консултиране с държавите-членки. За тази цел тя може да създаде работна група, в която всяка държава-членка има право да определи един експерт.

3. Мерките, посочени в член 13, букви а) и б), както и процедурите, създадени съгласно параграф 1 на настоящия член, се публикуват в официална публикация на Агенцията.

4. Създават се специални процедури по отношение на незабавни действия, които Агенцията следва да предприеме за разрешаване на проблем на безопасността и да информира съответните заинтересовани страни за действието, което те следва да предприемат.

▼B

Член 44

Процедури за вземане на решения

1. Управителният съвет създава прозрачни процедури за вземане на индивидуални решения, както е постановено в член 13, буква в).

Тези процедури:

а) гарантират изслушването на физическото или юридическото лице, което е адресат на решението, както и на всяко друго лице, което е пряко и лично засегнато;

б) предвиждат съобщаване на решението на физическото или юридическо лице и публикуването му;

в) предвиждат уведомяване на физическото или юридическо лице, което е адресат на решението, както и всяка друга страна в производството относно правните средства за защита, с които това лице разполага съгласно настоящия регламент;

г) гарантират, че решението е мотивирано.

2. Управителният съвет също така създава процедури, определящи условията, съгласно които решенията се оповестяват, като надлежно се отчита процедурата за обжалване.

3. Създават се специални процедури по отношение на незабавни действия, които Агенцията следва да предприеме за разрешаване на проблем по безопасността и да информира съответните заинтересовани страни за действието, което те следва да предприемат.

Член 45

Проверки в държавите-членки

1. Без да накърнява изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията по Договора, Агенцията подпомага Комисията при контрола за прилагане на настоящия регламент и правилата за неговото изпълнение чрез провеждане на проверки за стандартизиране в компетентните органи на държави-членки, както е конкретизирано в член 16, параграф 1. Оправомощените съгласно настоящия регламент длъжностни лица и националните органи следователно са овластени в съответствие с правните разпоредби на съответните държави-членки:

а) да проверяват подходящите документи, данни, процедури и всякакви други материали, отнасящи се до постигането на равнище на безопасност на въздухоплаването в съответствие с настоящия регламент;

б) да правят преписи или извлечения от такива документи на данни, процедури или други материали;

в) да изискват устни обяснения на място;

г) да влизат във всички застроени обекти, терени и средства за транспорт.

2. Служителите на Агенцията, оправомощени за такива проверки, упражняват своите правомощия съгласно писмено разрешение, конкретизиращо предмета, целта на проверката и датата, на която тя трябва да започне. Достатъчно време преди проверката Агенцията информира съответната държава-членка за проверката и за самоличността на своите оправомощени служители.

3. Съответните държави-членки са подчинени на такива проверки и гарантират, че въпросните органи или лица са подчинени на проверките.

4. Когато проверка при условията на настоящия член налага проверка на предприятие или асоциация от предприятия, се прилагат разпоредбите на член 46. Когато едно предприятие се противопоставя на такава проверка, въпросната държава-членка

▼B

предоставя необходимо съдействие на оправомощените служители на Агенцията, за да им позволи да извършат проверката.

5. Изготвените при изпълнението на настоящия член доклади се предоставят на официалния език или езици на държавата-членка, в която се е провела инспекцията.

Член 46

Разследване на предприятия

1. За целите на прилагане на член 15 Агенцията може сама да извършва или да разпределя на националните въздухоплавателни администрации или квалифицирани структури всички необходими разследвания на предприятия. Разследванията се извършват в съответствие с правните разпоредби на държавите-членки, в които те следва да се предприемат. За тази цел оправомощените по силата на настоящия регламент лица имат право:

а) да проверяват съответните документи, данни, процедури и всякакви други материали, отнасящи се до изпълнение на задачите на Агенцията;

б) да правят преписи или извлечения от такива документи, данни, процедури или други материали;

в) да изискват устни обяснения на място;

г) да влизат във всички застроени обекти, терени и средства на транспорт.

2. Лицата, оправомощени за такива разследвания, упражняват своите правомощия при представяне на писмено разрешение, конкретизиращо въпросния предмет и целта на разследването.

3. Достатъчно време преди проверката Агенцията информира въпросната държава-членка, на чиято територия трябва да се направи разследване, за разследването и за самоличността на оправомощените служители. Служителите на засегнатата държава-членка, при поискване от Агенцията, подпомагат оправомощените служители да изпълнят техните задължения.

Член 47

Прозрачност и комуникация

▼M2

1. Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документите на Европейския парламент, Съвета и Комисията [1] се прилага за документите, които се съхраняват от Агенцията.

▼B

2. Агенцията може по своя собствена инициатива да комуникира в сферата на своята дейност. Тя следи по-специално за това, че в допълнение към конкретизираните в член 43, параграф 3 публикации, обществеността и всяка друга заинтересована страна бързо получават обективна, надеждна и лесноразбираема информация за нейната работа.

▼M2

3. Управителният съвет приема разпоредбите за прилагането на Регламент (ЕО) № 1049/2001 в срок от шест месеца след влизане в сила на Регламент (ЕО) № 1643/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 2003 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1592/2002 от 15 юли 2002 г. относно общите правила в областта на гражданското въздухоплаване и създаването на Европейска агенция за авиационна безопасност [2].

([1]) ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.
([2]) ОВ L 245, 29.9.2003 г., стр. 7.

▼B

4. Всяко физическо или юридическо лице има право да се обръща писмено към Агенцията на всеки един от езиците, посочени в член 314 от Договора. То има право да получи отговор на същия език.

▼M2

5. Решенията, взети от Агенцията в съответствие с член 8 на Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да доведат до подаване на жалби до Омбудсмана или да бъдат предмет на искове пред Съда на Европейските общности в съответствие съответно с членове 195 и 230 от Договора за ЕО.

▼B

РАЗДЕЛ IV

ФИНАНСОВИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 48

Бюджет

1. Приходите на Агенцията се състоят от:

а) вноска от Общността и от трети европейски страни, с които Общността има сключени споразумения, посочени в член 55;

б) вноски, плащани от заявители за или от притежатели на сертификати и одобрения, издавани от Агенцията; и

в) такси за публикации, обучение и всякакви други услуги, предоставяни от Агенцията.

2. Разходите на Агенцията включват разноски за персонала, административни, инфраструктурни и оперативни разноски.

▼M2

3. Приходите и разходите се балансират.

4. Всяка година Управителният съвет, на базата на проектодекларация за разчетите на приходите и разходите, изготвя декларация за разчетите на приходите и разходите на Агенцията за следващата финансова година.

5. Тази декларация за разчетите, която включва проект на щатното разписание на организацията, заедно с временна работна програма, се изпраща най-късно до 31 март от Управителния съвет на Комисията и на държавите, с които Общността е сключила споразумения в съответствие с член 55.

6. Декларацията за разчетите се препраща от Комисията на Европейския парламент и на Съвета (наричани по-долу бюджетни органи) заедно с предварителен общ проектобюджет на Европейския съюз.

7. На базата на декларацията за разчетите Комисията внася в предварителния общ проектобюджет на Европейския съюз разчетите, които счита за необходими за плана за издръжката и сумата на субсидията от общия бюджет, който тя представя пред бюджетните органи в съответствие с член 272 на Договора.

8. Бюджетните органи определят бюджетните кредити за финансирането на Агенцията.

Бюджетните органи приемат щатното разписание на Агенцията.

9. Бюджетът се приема от Управителния съвет. Той става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Европейския съюз. Когато е целесъобразно, той се коригира съответно.

10. Управителният съвет, колкото е възможно по-скоро, уведомява бюджетните органи за своето намерение да изпълни

▼M2

всеки проект, който може да има значителни финансови последствия за финансиране на бюджета, по-специално за всички проекти, свързани със собственост, като наемане или закупуване на сгради. Той информира Комисията за това.

Когато клон на бюджетна власт е уведомил за своето намерение да представи становище, той изпраща своето становище на Управителния съвет в срок от шест седмици от датата на нотифициране на проекта.

Член 49

Изпълнение и контрол на бюджета

1. Изпълнителният директор изпълнява бюджета на Агенцията.

2. Най-късно до 1 март след всяка финансова година счетоводителят на Агенцията съобщава на счетоводителя на Комисията неокончателен финансов отчет заедно с отчет за управление на бюджета и финансите за тази финансова година. Счетоводителят на Комисията консолидира неокончателните финансови отчети на институциите и децентрализираните органи в съответствие с член 128 на Общия финансов регламент.

3. Най-късно до 31 март след всяка финансова година счетоводителят на Комисията изпраща неокончателния финансов отчет на Сметната палата заедно с отчета за управление на бюджета и финансите за тази финансова година. Отчетът за управление на бюджета и финансите за финансовата година се препраща също на Европейския парламент и на Съвета.

4. След получаване на забележките на Сметната палата по неокончателния финансов отчет на Агенцията по член 129 на Общия финансов регламент, изпълнителният директор изготвя окончателния финансов отчет на Агенцията на своя отговорност и го представя на Управителния съвет за становище.

5. Управителният съвет дава становище по окончателния финансов отчет на Агенцията.

6. Най-късно до 1 юли след всяка финансова година изпълнителният директор изпраща окончателния финансов отчет на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата заедно със становището на Управителния съвет.

7. Окончателният финансов отчет се публикува.

8. Изпълнителният директор изпраща на Сметната палата отговор на нейните забележки най-късно до 30 септември. Той изпраща този отговор също до Управителния съвет.

9. Изпълнителният директор представя на Европейския парламент, при поискване от негова страна, всякаква информация, необходима за гладкото прилагане на процедурата по освобождаване за въпросната финансова година, както е постановено в член 146, параграф 3 на Общия финансов регламент.

10. Европейският парламент, по препоръка на Съвета, вземайки решение с квалифицирано мнозинство, преди 30 април на година N + 2, освобождава от отговорност изпълнителния директор по отношение на изпълнението на бюджета за година N.

▼B

Член 50

Борба с измамите

1. За борба с измамите, корупцията и други неправомерни дейности се прилагат без ограничения разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май

▼B

1999 г. относно разследванията, извършвани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ([1]).

2. Агенцията се присъединява към Междуинституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ([2]) и незабавно издава подходящи разпоредби, приложими към всички служители на Агенцията.

3. Решенията относно финансирането и изпълнението на споразумения и произтичащи от тях актове изрично предвиждат, че Сметната палата и OLAF могат да извършват при необходимост проверки на място измежду получателите на финансиране от Агенцията и лицата, отговорни за разпределението му.

Член 51

Оценка

1. В рамките на три години от датата, на която Агенцията поема своите отговорности, и всяка пета година след това, Управителният съвет възлага извършване на независима външна оценка на изпълнението на настоящия регламент.

2. Оценката проверява ефективността на Агенцията при изпълнение на задачите ѝ. Тя също оценява въздействието на настоящия регламент, на Агенцията и нейните работни практики за изграждане на високо равнище на безопасност на гражданското въздухоплаване. Оценката взема предвид гледните точки на участниците както на европейско, така и на национално равнище.

3. Управителният съвет получава резултатите от оценката и издава препоръки по отношение на промени в настоящия регламент, Агенцията и нейните работни практики до Комисията, която може да ги препрати заедно със своето собствено становище, както и подходящи предложения, на Европейския парламент и Съвета. Ако е подходящо, се включва план за действие с график. Резултатите, както и препоръките от оценката, се публикуват.

▼M2

Член 52

Финансови разпоредби

Финансовите правила, приложими за Агенцията, се приемат от Управителния съвет след консултации с Комисията. Те не могат да се отклоняват от Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 на Комисията от 19 ноември 2002 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, упоменати в член 185 на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности ([3]), освен ако такова отклонение не се изисква специфично от работата на Агенцията и Комисията е дала своето предварително съгласие.

▼B

Член 53

Регламентиране на хонорари и такси

1. Комисията, съгласно процедурата, установена в член 54, параграф 3, и след консултации с Управителния съвет, приема регламент относно хонорарите и таксите.

2. Регламентът относно хонорарите и таксите подробно определя случаите, в които се дължат хонорарите и таксите съгласно 48,

([1]) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.
([3]) ОВ L 357, 31.12.2002 г., стр. 72; поправка в ОВ L 2, 7.1.2003 г., стр. 39.

▼B

параграф 1, размера на хонорарите и таксите и начина, по който те следва да се плащат.

3. Вноските и таксите се начисляват за:

а) публикуване и подновяване на сертификати, както и за свързаните функции по продължаващ надзор;

б) предоставяне на услуги; те отразяват действителната стойност на всяка индивидуално предоставена услуга;

в) обработване на жалби.

Всички хонорари и такси се изразяват и плащат в евро.

4. Размерът на хонорарите и таксите се фиксира на такова равнище, което да осигури, че произлизащите от тях приходи са по принцип достатъчни да покрият пълната стойност на разходите за предоставяните услуги.

Хонорарът, посочен в член 48, параграф 1, може да покрива разходите по началната фаза от дейността на Агенцията за преходен период, завършващ на 31 декември от четвъртата година от влизането в сила на настоящия регламент. В съответствие с процедурата, установена в член 54, параграф 3, този период може да бъде удължен, ако е необходимо, с не повече от една година.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 54

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се имат предвид разпоредбите на член 8 от него.

3. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се имат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Установеният в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО срок се определя на един месец.

4. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилага член 6 от Решение 1999/468/ЕО.

Преди да вземе своето решение, Комисията се консултира с комитета по параграф 1 от настоящия член.

Предвиденият в член 6, буква б) от Решение 1999/468/ЕО период се определя на три месеца.

Когато решение на Комисията се препраща към Съвета от държава-членка, Съветът може да вземе различно решение с квалифицирано мнозинство в рамките на тримесечен период.

5. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 55

Участие на трети държави от Европа

Агенцията е отворена за участие на трети страни от Европа, които са страни по Чикагската конвенция и които са сключили споразумения с Европейската общност, с които те са приели и прилагат правото на Общността в сфера, обхваната от настоящия регламент и правилата за неговото изпълнение.

▼B

Съгласно съответните разпоредби на такива споразумения се разработват договорености, които, *inter alia*, определят характера и обхвата и подробните правила за участието на тези страни в работата на Агенцията, включително разпоредбите относно финансовите вноски и персонала.

Член 56

Начало на дейността на Агенцията

1. Агенцията извършва задачи по сертифициране, възложени ѝ по силата на член 15, от 28 септември 2003 г. До тази дата държавите-членки продължават да изпълняват приложимите законови и подзаконови разпоредби.

2. По време на допълнителен преходен период от 42 месеца от датата, посочена в параграф 1, държавите-членки могат да продължат да издават сертификати и одобрения чрез дерогиране на разпоредбите на членове 5, 6, 9 и 15 при условията, определени от Комисията в правилата за изпълнение, приети за тяхното прилагане. Когато в този контекст държави-членки издават сертификати въз основа на сертификати, издадени от трети страни, правилата за изпълнение на Комисията надлежно отчитат принципите, определени в член 9, параграф 2, букви б) и в).

3. Чрез дерогация от разпоредбите на член 43, до приемането на съществени изисквания в съответствие с член 7, изпълнението на съответните задачи от Агенцията може да бъде предмет на работни процедури, договорени с Обединените авиационни власти на Европа.

Член 57

Отмяна

1. Директива 80/51/ЕИО и приложение II към Регламент (ЕИО) № 3922/91 се отменят, считано от 28 септември 2003 г.

2. Разпоредбите на член 8 се прилагат към продукти, части и оборудване, организации и лица, които са били сертифицирани съгласно разпоредбите, посочени в параграф 1 от настоящия член.

Член 58

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности.*

Членове 5 и 6 се прилагат, считано от датите, уточнени в правилата за изпълнение.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Съществени изисквания за летателна годност, посочени в член 5

1. Цялост на продукта: целостта на продукта трябва да бъде осигурена за всички очаквани полетни условия от експлоатационния живот на въздухоплавателното средство. Съответствие с всички изисквания трябва да бъде показано чрез оценка или анализи, подкрепени при необходимост от изпитания.

1.а. Конструкции и материали: целостта на конструкциите трябва да бъде осигурена за цялата операционна обшивка на въздухоплавателното средство, включително задвижващата система и поддържана през експлоатационния живот на въздухоплавателното средство.

1.а.1. Всички части на въздухоплавателното средство, повреда в които може да наруши конструктивната цялост, трябва да отговарят на следните условия без вредни деформации или повреда. Това обхваща всички части със значителна маса и приспособленията им за закрепване.

1.а.1.а. Всички комбинации на натоварване, които се предполага, че могат да възникнат в границите на теглото, центъра на гравитация, експлоатационната обшивка и живота на въздухоплавателното средство, трябва да се вземат под внимание. Това включва натоварвания при бури, маневриране, повишено налягане в кабината, подвижни повърхности, контролни и задвижващи системи както при полет, така и на земята.

1.а.1.б. Трябва да се обмислят натоварвания и възможни повреди при аварийно кацане по суша и по вода.

1.а.1.в. Динамичните ефекти трябва са отчетени при конструктивни решения за такива натоварвания.

1.а.2. Въздухоплавателното средство трябва да е свободно от всякаква аероеластична нестабилност и вибрации извън нормата.

1.а.3. Производственият процес и използваните в конструкцията на въздухоплавателното средство материали трябва да водят до познати и възпроизводими конструктивни елементи. Всяка промяна в материалната изработка, свързана с експлоатационната среда, трябва да се отчита.

1.а.4. Ефектът на повтарящи се натоварвания, влошаване на околната среда, случайни или скрити източници на повреди не трябва да намаляват конструктивната цялост под приемливо равнище на остатъчна здравина. Всички необходими инструкции за осигуряване на продължаваща летателна годност в това отношение трябва да се разпространяват.

1.б. Задвижване: целостта на задвижващата система (например двигател и, когато е необходимо, самолетни перки) трябва да бъде доказана за цялата експлоатационна обшивка и извън нея, за задвижващата система и трябва да се подържа през експлоатационния живот на задвижващата система.

1.б.1. Задвижващата система трябва да осигурява в своите технически възможности натоварването или мощността, изисквани от нея за всички условия на полет, отчитайки влиянието и условията на околната среда.

1.б.2. Производственият процес и използваните в конструкцията на задвижващата система материали трябва да водят до познати и възпроизводими конструктивни елементи. Всяка промяна в летателните качества на оборудването, свързани с експлоатационната среда, трябва да се отчита.

1.б.3. Ефектът на повтарящи се натоварвания, влошаване на околната среда, случайни или скрити източници на повреди не трябва да намаляват целостта на задвижващата система под приемливо равнище на остатъчна здравина. Всички необходими инструкции за осигуряване на продължаващата летателна годност в това отношение трябва да бъдат разпространени.

▼B

1.б.4. Всички необходими инструкции, информация и изисквания за безопасно и правилно взаимодействие между задвижващата система и въздухоплавателното средство трябва да бъдат разпространени.

1.в. Системи и оборудване

1.в.1. Въздухоплавателното средство не трябва да има конструктивни качества или детайли, които практиката е показала като опасни.

1.в.2. Въздухоплавателното средство, включително системи, оборудване и части, изисквани съгласно типовото сертифициране, или съгласно експлоатационните правила трябва да функционират според предвиденото при всички предвидими експлоатационни условия в цялата оперативна обшивка, като вземат предвид експлоатационната среда на системата, оборудването или приспособление. Други системи, оборудване или приспособления, които не се изискват съгласно типовото сертифициране, или съгласно експлоатационните правила, независимо дали функционират достатъчно добре или не, не трябва да намаляват безопасността или не трябва неблагоприятно да въздействат върху правилното функциониране на други системи, оборудване или приспособления. Системите, оборудването и приспособленията трябва да функционират без изключителни умения или сила.

1.в.3. Системите на въздухоплавателното средство, оборудването и принадлежащите приспособления, разглеждани поотделно и във връзка едно с друго, трябва да са така проектирани, че една повреда да не доведе до катастрофална повреда, за която не е доказано, че е малко вероятна, като трябва да съществува обратна връзка между вероятността от повреда и силата на ефекта от нея върху въздухоплавателното средство и неговите пътници. По отношение на горния критерий за еднократна повреда се приема, че надлежно допускане трябва да се направи за размера и цялостната конфигурация на въздухоплавателното средство и че това може да предотврати този критерий за единична повреда да бъде срещнат при някои части и някои системи на хеликоптери и малки самолети.

1.в.4. Информация, необходима за безопасно осъществяване на полета и информация за опасни условия, трябва да са предоставени на екипажа или на персонала по поддръжката, при необходимост, по ясен, пълен и недвусмислен начин. Системите, оборудването и контролните прибори, включително знаци и обяви, трябва да са проектирани и разположени с оглед минимизиране на грешки, които могат да допринесат за поява на опасност.

1.в.5. При проектиране трябва да се вземат предпазни мерки за минимизиране на рисковете за въздухоплавателното средство и неговите пътници от вероятни заплахи както отвътре, така и отвън на въздухоплавателното средство, включвайки защита срещу възможност за значителна повреда в или откъсване на прибор.

1.г. Продължаваща летателна годност

1.г.1. Инструкции за продължаваща летателна годност трябва да бъдат създадени с цел осигуряване на това, че стандартът за летателната годност за типово сертифициране на въздухоплавателно средство се поддържа през целия експлоатационен живот на въздухоплавателното средство.

1.г.2. Трябва да предвидят средства, позволяващи проверка, коригиране, смазване, отстраняване или подмяна на части и оборудване, необходими за продължаваща летателна годност.

1.г.3. Инструкции за продължаваща летателна годност трябва да се представят в наръчник или наръчници, както е подходящо за предоставяния обем информация. Наръчниците трябва да обхващат инструкциите за поддържане и ремонт, сервизна информация, процедури по откриване на дефект и проверка във формат, който осигурява практична експлоатация.

1.г.4. Инструкциите за продължаваща летателна годност трябва да съдържат ограничения на летателната годност, установяващи всеки период на задължителна подмяна, период за проверка и съответната процедура за проверка.

2. Експлоатация на продукта като аспект на летателна годност

▼B

2.а. За времето на експлоатация на продукта трябва да бъде посочено и адресирано с оглед осигуряване задоволително равнище на безопасност на тези на борда и на земята, следното:

2.а.1. Трябва да бъдат изградени видовете операции, позволени на въздухоплавателното средство, както и ограничения и информация за безопасна експлоатация, включително екологични ограничения и характеристики.

2.а.2. Въздухоплавателното средство трябва да може да бъде безопасно контролирано и маневрено при всички очаквани експлоатационни условия, включително и отказ на една или, ако е възможно, повече задвижващи системи. Трябва надлежно да се отчитат силата на пилота, обстановката в кабината на екипажа, натоварването на пилота и другите човешки фактори, както и фазата на полета и неговата продължителност.

2.а.3. Трябва да се осигури плавно преминаване от една фаза на полета към друга, без да се изискват изключителни пилотски умения, бдителност, сила или натоварване при всяко вероятно експлоатационно условие.

2.а.4. Въздухоплавателното средство трябва да има такава стабилност, че със сигурност да не надвишава изискванията към пилота, отчитайки фазата на полета и неговата продължителност.

2.а.5. Трябва да бъдат създадени процедури за нормална експлоатация, за повреди и извънредни условия.

2.а.6. Трябва да се предвидят подходящи предупреждения или други форми на разубеждаване с цел да се предотврати нарушаване на нормалните условия на полет.

2.а.7. Характеристиките на въздухоплавателното средство и неговите системи трябва да позволяват безопасно възстановяване на положението от евентуални екстремни условия на полет.

2.б. Експлоатационните ограничения и друга необходима за безопасна експлоатация информация трябва да са достъпни за членовете на екипажа.

2.в. Експлоатацията на продукта трябва да е защитена от рискове, произхождащи от неблагоприятни външни и вътрешни условия, включително и климатични условия.

2.в.1. По-специално, не трябва да трябва да се стига до опасни условия, произхождащи от такива явления като, и не само, лошо време, светкавици, сблъсък с птица, високочестотни радиационни полета, озон и др., които е вероятно да се случат по време на експлоатацията на продукта.

2.в.2. В пътническите салони трябва да се осигурят на пътниците удобни условия за пътуване и адекватна защита от всякакъв очакван риск, настъпващ по време на полета или произхождащ от опасна ситуация, включително огън, дим, отровни газове и рискове от бърза декомпресия. Трябва да се предприемат мерки, които дават на пътниците всякаква разумна възможност да избегнат сериозни увреждания и бързо да напуснат въздухоплавателното средство и да ги защитят от ефекта на забавящите сили в случай на аварийно кацане по суша или по вода. Трябва да има ясни и недвусмислени знаци или обяви, които при необходимост да инструктират пътниците за подходящо безопасно поведение, местоположение и правилна експлоатация на спасително оборудване. Необходимото спасително оборудване трябва да е винаги достъпно.

2.в.3. Кабините на екипажа трябва да са подредени с оглед улесняване на полетните операции, включително средства на информиране за ситуацията и управление на всяка очаквана ситуация или авария. Обстановката в кабината на екипажа не трябва да излага на риск възможността на екипажа да изпълнява своите задачи, като тя трябва да е така проектирана, че да се избягва препречване по време на експлоатация и неправилно използване на управленски уреди.

3. Организации (включително предприятия на физически лица за проектиране, производство или поддръжка)

3.а. Одобрения на организации трябва да се издават, когато са удовлетворени следните условия:

▼B

3.а.1. организацията трябва да разполага с всички средства за дейностите. Тези средства включват, без да се изчерпват с това, следното: средства, персонал, оборудване, инструменти и материали, документация за задачите, отговорностите и процедурите, достъп до съответната информация и съхранение на записите;

3.а.2. организацията трябва да използва и поддържа система за управление на съответствието със съществени изисквания за летателна годност и да се стреми към постоянно подобряване на тази система;

3.а.3. организацията трябва да има контакти с други подходящи организации, осигуряващи постоянно съответствие с тези съществени изисквания за летателна годност;

3.а.4. организацията трябва да създаде система за докладване и/или обработка на произшествия, която да се използва от системата за управление съгласно точка 3.а.2. и контактите съгласно точка 3.а.3. с цел да допринася за постигане на постоянно подобряване на безопасността на продуктите.

3.б. В случай на организации за поддържане на тренинга, условията на точки 3.а.3. и 3.а.4. не се прилагат.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Въздухоплавателно средство по член 4, параграф 2

Въздухоплавателни средства, за които не се прилага член 4, параграф 1, са въздухоплавателни средства, за които не е бил издаден типов сертификат или сертификат за летателна годност на основание на настоящия регламент и правилата за неговото изпълнение и които попадат в една от следните категории:

а) въздухоплавателни средства с ясна историческа връзка по отношение на:

i) участие в забележително историческо събитие; или

ii) важна стъпка в развитието на въздухоплаването; или

iii) важна роля, изиграна във въоръжените сили на държава-членка;

и отговарящи на едно или повече от следните критерии:

i) първоначалният проект е бил създаден преди повече от 40 години;

ii) производството е спряно преди най-малко 25 години;

iii) в държавите-членки са регистрирани по-малко от 50 въздухоплавателни средства от същия основен проект;

б) въздухоплавателно средство, специално проектирано или преработено с цел изследване, експериментални или научни цели, което е вероятно да се произведе в много ограничено количество;

в) въздухоплавателно средство, от което най-малко 51 % са построени от любители или от организация с нестопанска цел на любители за техни собствени нужди и без търговско предназначение;

г) въздухоплавателно средство, чийто първоначален проект е предвиден само за военни цели;

д) въздухоплавателни средства с не повече от две места, скорост на заглъхване или минимална постоянна полетна скорост при конфигурация за приземяване, непревишаваща 35 възела калибрирана летателна скорост (КВС), и максимална маса при излитане (МИМ) от не повече от:

i) 300 кг за едноместен излитащ от земята самолет; или

ii) 450 кг за двуместен излитащ от земята самолет; или

iii) 330 кг за едноместен амфибиен или с поплавъци самолет; или

iv) 495 кг за двуместен самолет-амфибия или хидроплан, при условие че когато се използва като самолет с поплавъци и наземен самолет, той отговаря на двете ограничения за МИМ;

е) планер с тегло на конструкцията, по-малко от 80 кг за едноместен и 100 кг за двуместен, включително и с крачно задвижване;

ж) безпилотно въздухоплавателно средство с експлоатационна маса, по-малка от 150 кг;

з) всяко друго въздухоплавателно средство с обща маса без пилот, по-малка от 70 кг.